

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.230 van 27 juni 2016
in de zaak A. 218.595/IX-8832**

In zake: Lorette VANVINCKENROYE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Greet Louwet
kantoor houdend te 3800 Sint-Truiden
Tongersesteenweg 60
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning on-
derwijsPersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 29 februari 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de kamer van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs, 14 januari 2016, met kenmerk GO/2016/01/Vanvinckenroye.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Greet Louwet, die verschijnt voor de verzoekende partij en adjunct van de directeur Frederik Stevens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is ten tijde van de bestreden beslissing als vastbenoemd personeelslid werkzaam als coördinator aan het koninklijk atheneum Plus te Hasselt, onderwijsinstelling die behoort tot scholengroep 16 ‘Midden-Limburg’ van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Verzoekster wordt op 27 mei 2015 door het hof van beroep te Antwerpen schuldig verklaard aan het ten laste gelegde feit van huisdiefstal, gepleegd op 3 mei 2012. Zij wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden met uitstel en een geldboete van 50 euro. Het cassatieberoep van verzoekster tegen voormeld arrest wordt op 20 augustus 2015 door het Hof van Cassatie ontoelaatbaar verklaard.

3.3. Op 17 september 2015 beslist de raad van bestuur van de schoolengroep om verzoekster voor de tenlastelegging “op 3 juni 2012 als personeelslid van het KA1 Hasselt een geldsom van 100 euro bedrieglijk te hebben weggenomen uit de handtas van [de] collega [X.]” de tuchtstraf ‘ontslag’ op te leggen.

3.4. De kamer van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs bevestigt op 14 januari 2016 met de thans bestreden beslissing deze tuchtmaatregel.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

5. Met betrekking tot de spoedeisendheid doet verzoekster in het verzoekschrift gelden wat volgt:

“Verzoekende partij is van oordeel dat in casu voldaan is aan de eerste grondvoorwaarde inzake spoedeisendheid zoals bepaald in artikel 17 §1 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State om een schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing uit te spreken.

De beslissing van de Kamer van Beroep van het Gemeenschapsonderwijs is immers onmiddellijk uitvoerbaar en heeft geen schorsende werking.

Het betreft een definitieve ontslagbeslissing genomen ten aanzien van mevrouw Vanvinckenroye, die betekend werd en die rechtgevolgen heeft op de derde werkdag na voormelde betekening.

Zoals reeds uiteengezet i.m.v. het opgeworpen belang van verzoekende partij, is het evident dat verzoekende partij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing waarbij zij als vastbenoemd

personeelslid werd ontslagen een onmiddellijk en ernstig persoonlijk na-deel lijdt.

Verzoekende partij is als licentiate klassieke filologie steeds werkzaam geweest binnen het onderwijs, in het bijzonder binnen het gemeenschapsonderwijs. Zij heeft een onderwijs carrière van 30 jaar opgebouwd. Zij heeft geen andere beroepservaring dan binnen het onderwijs.

Verzoekende partij is inmiddels 54 jaar, zodat het voor haar als oudere werknemer heel erg moeilijk zal worden om een andere job te vinden.

Komt daarbij nog dat verzoekende partij ingevolge voormelde ontslagbeslissing, thans nog gedurende 24 maanden een opzegtermijn dient te presenteren binnen scholengroep 16 teneinde haar rechten in het kader van het arbeids- en sociaal zekerheidsstelsel te bewaren.

Zij heeft daartoe op 24 februari 2016 een schrijven ontvangen van de Algemeen Directeur van scholengroep 16 met de melding dat het ontslag definitief is en dat de opzeggingstermijn bepaald wordt op 24 maanden, die ingaat vanaf de derde werkdag na de datum van verzending van het schrijven d.i. vanaf 26 februari 2016.

Verzoekende partij zal belast worden met een opdracht als administratief medewerker (36/36) op de centrale administratie van de scholengroep.

Dat dit impliceert dat zij gelet op de termijn van de preventieve schorsing, waar zij van dag op dag van school werd gestuurd en 3,5 jaar lang verplicht was thuis te blijven, zij gedurende 5,5 jaar verstoken blijft van iedere mogelijke andere tewerkstelling op de arbeidsmarkt.

Overigens is deze beslissing ook op psychisch vlak voor verzoekende partij zeer moeilijk te verwerken, gelet op de ingeroepen motivering dat de raad van bestuur elk vertrouwen in verzoekende partij kwijt is en dat zij van oordeel is dat aan verzoekende partij elke autoriteit dient te worden ontnomen om met ouders en leerlingen in contact te komen.

Het is derhalve evident dat verzoekende partij belangrijke schade lijdt, indien de gevorderde schorsing van de bestreden beslissing uitblijft en verzoekende partij de uitkomst van de annulatieprocedure zal dient af te wachten, zodat zij nog gedurende zeer lange tijd in onzekerheid zal zijn m.b.t. haar statuut en positie.

Een onmiddellijke beslissing waarbij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is derhalve in casu wenselijk teneinde te vermijden dat er voor verzoekende partij onherroepelijke schadelijke gevolgen zouden ontstaan.

Indien verzoekende partij het resultaat van de procedure ten gronde, m.n. het beroep tot nietigverklaring zal dienen af te wachten, vreest zij dat gelet op de verstreken tijdsspanne de schade zij lijdt zowel op het vlak van haar beroepsloopbaan als op het vlak van haar als persoon onherroepelijke gevolgen zal hebben.”

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift tot schorsing “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991.

Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

7. Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden ingesteld “op elk moment” en dus niet meer, zoals bepaald in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de nietigverklaring.

Hoewel het indienen van zo een ‘enig verzoekschrift’ zeker nog is toegelaten, druist het in tegen de geest van de nieuwe wetgeving. Met deze regeling heeft de wetgever immers precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die [hem] wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingesteld, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

8. Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

Uit het voorgaande volgt integendeel, dat een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing beoogt te verkrijgen, ertoe gehouden is in haar verzoekschrift een uiteenzetting op te nemen die betrekking heeft op de voorwaarde van de spoedeisendheid waarin zij aan de hand van concrete, precieze en dienstige gegevens uitlegt in welke mate zij onherroepelijke schadelijke gevolgen zou ondergaan indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht.

De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

9. Met de argumentatie die een verzoekende partij voor het eerst tijdens de terechtzitting aanvoert, mag geen rekening worden gehouden. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is. Er mag aldus door de Raad van State enkel rekening gehouden worden met hetgeen een verzoekende partij in haar verzoekschrift over de spoedeisendheid uiteenzet én staft.

10. In het licht van wat voorafgaat, ziet de Raad van State niet welke onherroepelijke schadelijke gevolgen verzoekster thans te lijden heeft ingevolge de tuchtmaatregel, in afwachting van een uitspraak ten gronde.

Verzoekster geniet immers, wat het materiële nadeel betreft, een opzegtermijn van twee jaar die haar gedurende diezelfde periode een inkomen verschaft. Indien zij in de loop van die twee jaar ander werk zou vinden, kan zij steeds de opzegtermijn beëindigen. Om de onverhoopte situatie te ondervangen dat

zij tegen het einde van de opzegperiode nog steeds geen andere tewerkstelling zou hebben gevonden én dat ook een tijdige uitspraak ten gronde over het beroep zich op dat ogenblik nog steeds niet zou laten aanzien, is het alleszins voorbarig om nu reeds een vordering tot schorsing in te dienen. Overigens zal verzoekster in dit geval in aanmerking komen voor werkeloosheidsuitkeringen en zal de argumentatie omtrent de spoedeisendheid daarmee rekening moeten houden. Dan zal immers moeten worden nagegaan of er sprake is van een inkomensverlies dat tot gevolg zou hebben dat verzoekster binnen korte termijn in haar financiële situatie onherstelbaar dreigt te worden geraakt.

11. Wat het morele nadeel betreft, dat zij in verband brengt met de motivering dat de raad van bestuur elk vertrouwen in haar kwijt is, legt verzoekster niet uit hoe een arrest dat beveelt tot de schorsing van de bestreden tuchtmaatregel in de concrete omstandigheden van deze zaak vermag dit verloren vertrouwen te herstellen. Evenmin toont zij *in concreto* aan waarom de morele genoegdoening die met een latere nietigverklaring gepaard gaat niet zou volstaan om het morele nadeel te herstellen en waarom zij integendeel thans reeds op dit vlak onherstelbare gevolgen ondervindt waardoor zij het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten.

12. Uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juni 2016,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren